

Látogatás a Nemzeti Filmtörténeti Emlékparkban

Szeptember 6-án, csütörtökön a dráma és tánc projektnapok keretében osztályunk ellátogatott a Nemzeti Filmtörténeti Emlékparkba. A múzeum Ózd belvárosában, a régi vasgyár épületében található.

A kiállítás két részből áll, egy hatalmas csarnokból, aminek inkább élménypark-hangulata van a gyönyörű díszletekkel, és egy kissé talán tudományosabb megközelítést alkalmazó múzeumból.

Mi először az élményparkot fedeztünk fel. Ahogy beléptünk a hatalmas csarnokba, hihetetlen látvány tárult a szemünk elé, mintha csak egy igazi filmforgatási helyszínre csöppentünk volna. Körben mindenütt berendezett díszletek és filmes kellékek álltak, sőt még egy hatalmas csúszókötélpálya is húzódott fölöttünk, mögötte egy zöldre festett fallal, ami azt a célt szolgálta, hogy a kamera segítségével egy igazi háborús jelenet kellős közepébe illesszék a kötelet, mintha a rajta átcsúszó ember robbanásokat és fel-felcsapó lángnyelveket kerülgetne.

Egy játékkal kezdtünk, amelyben két csapatra osztva kellett kiválasztanunk azokat a képeket, amelyek szerintünk kapcsolódtak a kapott vershez. Nagyon érdekes volt látni, hogy ugyanaz a vers mindenkiben más érzéseket kelt, mindenki előtt más képek jelennek meg olvasás közben.

Ezután egy kicsit kreatívabb feladat következett, négy-öt képet felhasználva alkotnunk kellett egy történetet, amit utána jelmezekbe öltözve elő is kellett adni. Mindkét csapat története nagyon ötletesre sikerült, attól függetlenül, hogy a kapott képek nem igazán kapcsolódtak egymáshoz.

Mikor véget értek a feladatok, lehetőségünk nyílt felfedezni a kiállítást. A berendezett díszletek nagyon élethűek voltak, szinte elhittük, hogy tényleg egy irodában vagy éppen az Orient Expresszen vagyunk. Rengeteg fénykép és videó készült a filmes díszletekkel, néhány percig mindenki színésznek érezhette magát. És bár a csúszókötélpályánál elhelyezett kamera átmenetileg nem működött, néhányan azért így is átcsúsztak a csarnok fölött.

Múzeumlátogatásunk második felében az épület kiállítási részét néztük meg. Idegenvezetőnk megmutatta, milyenek voltak a régi jelmezek, mozitermek, kamerák, vetítógépek, sőt még az első magyar filmekről és színészekről is sok érdekességet megtudhattunk.

Egy hatalmas csarnokon sétáltunk végig, a falak mentén óriási polcokon régi magyar filmek tekercei sorakoztak. A kiállítás látványa olyan volt, akár egy időutazás. Egészen az első némafilmekről követhettük végig a filmipar és a technika fejlődését. A különböző korszakokat bemutató állomásoknál lehetőségünk nyílt megnézni, sőt kipróbálni az akkori filmes kellékeket, és megtekinthettünk egy-egy részletet az adott kor legmeghatározóbb filmjeiből.

A kiállítás végeztével fáradtan, de jókedvűen és élményekkel gazdagodva indultunk haza.

László Anna 9K

